

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Contra vana hominum iudicia. XXXVI

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

Quòd non est securitas à tentatione in hac vita.

*Iob 7.
2. Cor. 6.*

1. **F** Ili, nunquam securus es, in hac vita; sed quoad vixeris, se-
per arma spiritualia tibi sunt necessaria. Inter hostes ver-
saris, & à dextris & à sinistris impugneris. Si ergo non vteris vn-
dique scuto patientiæ, non eris diu sine vulnere. Insuper, si nō po-
nis cor tuum fixè in me, cū mora voluntate cuncta patiendi pro-
pter me, non poteris ardorem istum sustinere, nec ad palmā per-
tingere beatorum. Oportet te ergo viriliter omnia petransire, &
potenti manu vti aduersus obiecta. Nam vincenti datur manna,
& torpenti relinquitur multa miseria.

Apos. 2.

2. Si quæris in hac vita requiem, quomodo tunc peruenies ad
æternam requiem? Non ponas te ad multam requiem, sed ad
magnam patientiam. Quære veram pacem, non in terris, sed in
cælis; non in hominibus nec in cæteris creaturis, sed in Deo so-
lo. Pro amore Dei debes omnia libèter subire, labores scilicet &
dolores, tentationes, vexationes, anxietates, necessitates, infirmi-
tates, iniurias, oblocutiones, reprehensiones, humiliaiones, con-
fusiones, correctiones, & despectiones. Hæc iuuant ad virtutem;
hæc probant Christi tironem, hæc fabricant cælestem coronam.
Ego reddam mercedem æternam pro breui labore, & infinitam
gloriam pro transitoria confusione.

Roman. 8.

Psalms. 26.

3. Putas tu, quòd semper habebis pro tua voluntate consola-
tiones spirituales? Sancti mei non habuerunt tales, sed multas
grauitates, & tentationes varias, magnasque desolationes. Sed
patienter sustinuerunt se in omnibus, & magis confisi sunt Deo,
quàm sibi; scientes, quia nō sunt condignæ pafsiones huius tem-
poris, ad futuram gloriam promerendam. Vis tu statim habere,
quod multi post multas lachrymas & magnos labores vix obti-
nuerunt? Expecta Dominum, viriliter age, & confortare. Noli
diffidere, noli discedere, sed corpus & animam expone constan-
ter pro gloria Dei. Ego reddam plenissimè; ego tecū ero in om-
ni tribulatione.

CAPVT XXXVI.

Contra vana hominum iudicia.

1. **F** Ili, iacta cor tuum firmiter in Domino, & humanū ne me-
tuas iudicium, vbi te conscientia piū reddit & infontem.
Bonum est & beatum taliter pati, nec hoc erit graue humili cor-
di, & Deo magis quàm sibi ipsi confidenti. Multi multa loquun-
tur,

tur, & ideo parua fides est adhibenda. Sed & omnibus satis esse, non est possibile. Etsi Paulus omnibus studuit in Domino place-
re, & omnibus omnia factus est; tamen etiam pro minimo duxit, quòd ab humano die iudicatus fuit.

1. Cor. 9. &
2. Cor. 4. &
Col. 1.

2. Egit satis pro aliorum ædificatione & salute, quantum in se erat & poterat; sed ne ab alijs aliquando iudicaretur, vel non despiceretur, cohibere non potuit. Ideo totum Deo commisit, qui totum nouerat; & patientia ac humilitate contra ora loquentium iniqua, aut etiam vana ac mendosa cogitantium, atque pro libitu suo quæque iactantium, se defendit. Respondit tamen interdum, ne infirmis ex sua taciturnitate generaretur scandalum.

Aff. 26. &
Phil. 1.

3. Quis tu, vt timeas à mortali homine? Hodie est, & cras non comparet. Deum time, & hominum terrores non expauesces. Quid potest aliquis in te verbis aut iniurijs? Sibi potius nocet quàm tibi; nec poterit iudicium Dei effugere, quicumque est ille. Tu habe Deum præ oculis, & noli contendere verbis querulosi. Quòd si ad præsens tu videris succumbere & confusionem pati, quam non meruisti; ne indigneris ex hoc, neque per impatientiam minuas coronam tuam; sed ad me potius respice in cælum, qui potens sum eripere ab omni confusione & iniuria, & unicuique reddere secundum opera sua.

1. Mach. 2.
Rom. 2. &
1. Cor. 11.

Hebr. 12.

C A P V T XXXVII.

De pura & integra resignatione sui, ad obtinendam cordis libertatem.

1. **F**lli, relinque te, & inuenies me. Sta sine electione & omni proprietate, & lucraberis semper. Nā & adicietur tibi amplior gratia, statim vt te resignaueris, nec resumpseris. Domine, quoties me resignabo, & in quibus me relinquam? Semper, & omni hora; sicut in paruo, sic & in magno. Nihil excipio; sed in omnibus te nudatum inueniri volo. Alioquin, quomodo poteris esse meus, & ego tuus, nisi fueris ab omni propria voluntate intus & foris spoliatus? Quanto celerius hoc agis, tanto melius habebis; & quanto plenius & sincerius, tanto mihi plus placebis, & amplius lucraberis.

Matth. 16.

2. Quidam se resignant, sed cum aliqua exceptione: non enim plenè Deo confidunt, ideo sibi prouidere satagunt. Quidam etiā primò totum offerunt, sed postea tentatione pulsati, ad propria redeunt, ideo minimè in virtute proficiunt. Hi ad veram puri cordis libertatem, & iucundæ familiaritatis meæ gratiā non per-
tingent;